

GYMNAZISTA

Ročník: 36

Číslo: 1

Mesiace: jún 2012

Cena: 0,50€

Lyžiarsky 1. A

str. 3

Keď kvitnú jazykové kvety

str. 5

**Ženy treba ľúbiť, mužov
si treba vyberať**

str. 8

Problematika piercingov

str. 12

**Interview s kapelou
Black Apple**

str. 17

- EDITORIÁL -

Hovorí vám niečo deň 28. marec? Okrem toho, že Sone oslavujú meniny, je to aj veľký sviatok učiteľov. Dôvod, prečo oslavujú práve 28. marca, je že v roku 1592 sa v tento deň narodil slávny pedagóg Ján Amos Komenský. Bol to človek, ktorý si zaslúži, aby sme si ho vážili a ostal v našej pamäti, ale tak isto by sme sa mali zachovať aj k terajším pedagógom. Veľmi málo z nás si ich prácu cení, berieme ich skôr ako nutné zlo, zloduchov, ktorí sa vyžívajú v tom, ako nám môžu ubližovať sústavným skúšaním a písomkami. Verte, že to tak nie je. Väčšina učiteľov je rada, keď sa žiaci pripravujú a dostávajú dobré známky, určite ich zlé známky netešia. Veď predsa známky žiakov sú trochu aj ich vizitkou. Možno neznášate tú otrepanú fyziku, ale treba ju naozaj zopakovať – učenie je poslanie. Pedagóg nám za nevelké platové ohodnotenie vstúpuje do hlavy vedomosti, snaží sa nás pripraviť na našu budúcnosť, mnohokrát mu žiaci robia naschvály a on sa aj tak znova a znova vracia do triedy s jediným cieľom – naučiť nás čo najviac. Často sa jeho praktiky nestretávajú s pochopením a žiaci ho berú ako zlého. Avšak nie je v našej kompetencii súdiť učiteľov a ich schopnosti učiť. Či už je učiteľ taký alebo onaký, každý si zaslúži to, aby sme si ho vážili a cenili. Keď už nie vždy, tak im aspoň našu vďaku môžeme vyjadriť na Deň učiteľov. Možno netreba žiadne dary, niekedy stačí len povedať, že si ich ceníme, oceňujeme ich výdrž a pevné nervy a ďakujeme za to, čo nás naučili. Zablahoželali ste tento rok vašim učiteľom?

Vaša redakcia

- OBSAH -

Lyžiarsky	str. 3
Náboj, ktorý neublížil	str. 4
Malý princ - balet	str. 4
Keď kvitnú jazykové kvety	str. 5
Výlet do Francúzska	str. 7
Ženy treba ľúbiť, mužov si treba vyberať	str. 8
Domáce násilie	str. 9
Výlet do Poľska alebo sedem vecí, ktoré nás nezabili	str. 11
Problematika piercingov	str. 12
Stres	str. 12
Fóbie	str. 13
Zo zákulisia našej školy	str. 14
Nebuď ticho a neboj sa – pohľad aktivistu	str. 15
Sebapoškodzovanie	str. 16
Vpísané do očí	str. 16
Rozhovory	str. 17
Recenzie	str. 19
Hlavoľam	str. 21
Poviedka	str. 22
Realita na škole	str. 23
Komix	str. 24

- REDAKČNÁ RADA -

Redaktori: Silvia Brnčálová – *Jinji*, Michal Freriks – *M.F.*, Silvia Jamrichová – *Rodžer*, Barbora Klčová – *Barusha*, Katarína Mokránová – *Katyra*, Radka Kováčová – *RCK*

Šéfredaktorka: Radka Kováčová – *RCK*

Grafika a hlavoľam: Viktor Vrábel

Komix: Radka Kováčová – *RCK*

Korektúra: Ivana Papcunová

Lyžiarsky 1.A

Čo sa vám vybaví v hlave pri slove lyžiarsky? Môžu to byť lyže, zima, kopa snehu, zima, týždeň s novými priateľmi, zima, sedem dní bez školy, ale predovšetkým sú to zážitky, ktoré zostanú v spomienkach po celý život a, samozrejme, veľká zimaá.

10. januára sa na ten svoj lyžiarsky vybrala moja 1.A. Našu triedu doplnili aj chalani zo sexty a baby z 2.C. Pozor na nás dávali pani profesorky Dubovská, Matúšová a Gašparová. Mali sme dosť zvláštny termín, keďže náš odchod bol naplánovaný až na utorok po prázdninách. Pravdupovediac, v pondelok sme sa ani poriadne neučili. Všetci mali v hlavách len to, čo nevyhnutné pre život si zbalia do kufrov. V utorok ráno sme sa začali pomaly schádzať pred školou. Počasie nám príliš neprialo. Ak by sa to dalo vystihnúť piesňou, asi by sa odvíšadiaľ ozývalo Prší - prší. Zložili sme sa na vrátnici a znemožnili vstup iným – po vedomostiach bažiacim-študentom. Vôbec nám neprekážalo, že autobus vyštartoval neskôr. Cesta údajne trvala tri hodiny. Mne to pripadalo ako celá večnosť. Po príchode sme minimálne pol hodiny vyberali lyže a tašky z autobusu. Potom nám pani profesorka rozdala kľúče a my sme sa konečne dostali do izieb. Izby boli malé, ale útulné. Nevedela som, či sa tam vôbec štyri aj s batožinou zmestíme. Nakoniec sa moje obavy nenaplnili. Za plus ubytovania považujem wi-fi pripojenie v celej chate. V jedálni sme sa stravovali trikrát denne. Jedlo bolo primerané cene a celkom chutné. Myslím si, že nik neodchádzal hladný.

Prvý deň nás rozdelili do troch skupín. Dostala som sa „prekvapivo“ do tretej skupiny, kde sme boli úplní začiatčníci. Ostatní si niekoľkokrát vyšliapali svah

a spustili sa dolu. Tých potom zaradili buď do druhej, alebo do prvej skupiny. Večer nám rozdali rozlišovačky. Tretia skupina dostala zelené, druhá oranžové a najlepšia prvá žlté. V ten deň sme sa mnohí, myslím v tretej skupine, prvýkrát v živote stretli naživo s lyžami. O nič lepšie pre nás nedopadol ani ďalší deň. Celé dopoludnie sme sa pokúšali, niektorí dokonca úspešne, na lyžiach vyštvierať na nízky kopček a spustiť sa dolu. Vraj jednoduché? Ak stojíte druhý deň na lyžiach a tento horolezecký výstup sa zopakuje niekoľkokrát, dá to zabráť. Niet sa čomu čudovať, keď sme sa po hodine museli zastaviť v bufete na minerálku. Potom sa na naše šťastie profesorky rozhodli pustiť nás na lanovku. Znamenalo to koniec šliapania. Jupí! Samozrejme, pri našej praxi sme museli ísť v dvojiciach s „jednotkármi“. Cestu sedačkou všetci prežili a mohol začať náš zjazd. Toľko pádov trať ešte nezažila! Moja „žltá“ kamarátka mi musela neustále pomáhať so vstávaním. Za svoj najkurióznější pád považujem neubrzdzený oblúk zakončený v kope snehu popri trati tvárou dolu. Vraj nám ten zjazd trval hodinu, pričom ku koncu kurzu sme ho dali pod 15 minút. Všetky ostatné dni prebiehali podobne. Ráno budiček, raňajky, lyžovanie, obed, lyžovanie, večera, program,

spánok a niekde medzi tým aj osobné voľno. Večerné programy boli rôzne, raz kurz prvej pomoci, inokedy diskotéka... V piatok sme šli namiesto poobednej lyžovačky do aquaparku Tatralandia. Tri hodiny sme strávili v termálnej vode alebo na toboganoch. Teplá voda bola super, ale mne aj tak najviac vyhovoval adrenalin na šmyklávkach. Dokonca som bola na dvoch jazdách s pani profesorkou ☺. Vo vode sa nikto neutopil. Predposledný deň sme sa všetci zdržiavali pri vleku. Pri pohľade na pomu mali niektorí smrť v očiach. Pravdupovediac, nasadnúť na ňu bolo ľahšie, ako som si myslela, problém však nastal pri vysadaní... Pri zjazde nás aj filmovali. Vraj sa na tom na stužkovej zasmejeme. Večer sme si pozreli video zo svahu. Porovnali sme si ho aj s tým z prvého dňa. Treba povedať, že hoci na začiatku kurzu bola zelená skupina považovaná za najhoršiu „trojku“ posledných rokov, ku koncu nás všetci vychvaľovali. Posledný deň sme nelyžovali. Pôvodne sme mali ísť do jaskyne, ale tá bola v pondelok zatvorená. Vytiahli nás teda na túru na Vrbické pleso. Cestou domov sme si v autobuse rozprávali zážitky, ktoré si budeme pamätať až do konca života. Tento lyžárak bol jednoducho nezabudnuteľný ☺.

Jinji

Náboj, ktorý neublížil

Takýto náboj sme mohli nájsť 13. januára v starej telocvični nášho gymnázia. Išlo totiž o súťaž s názvom Matematicko-fyzikálny Náboj, ktorú organizoval fyzikálny korešpondenčný seminár pre základné školy UFO, hlavne Marián Horňák a Andrej Vlček. O to, aby sa mohla súťaž konať aj na našej škole, sa postarali študentky Mária

Vajdová a Olívia Kunertová z triedy 4.A. Opravovanie príkladov a výsledkové listiny mali na starosť Matúš Šmýkala a Katarína Kováčová zo 4.A, Nina Lúčna, Martin Masár a Peter Šišan z 3.A a Radka Kováčová zo sexty. O technickú stránku sa postarali Adam Bartoš a Andrej Andrejkovič zo septimy. Tento rok sa

Matematicko-fyzikálny Náboj organizoval prvýkrát. Súťaž je pre štvorčlenné tímy zložené zo žiakov 8. a 9. tried ZŠ, ktorých cieľom je za 2 hodiny vypočítať čo najviac príkladov, celkovo ich bolo 44. Ak by si niekto myslel, že príklady sú typicky olympiádové – nudné a suché, tak by sa mýlil, vymýšľali ich zväčša študenti stredných škôl a vysokoškooláci. Na našej škole sa tejto súťaže zúčastnilo 8 tímov, avšak súťaž sa organizovala aj v ďalších desiatich slovenských mestách a v Prahe, čiže žiaci si mohli zmerať svoje sily v matematike a fyzike na celoštátnej úrovni a porovnať sa aj so západnými bratmi. V našom meste vyhrala Základná škola Brezová, na druhom mieste sa umiestnil tím z nášho Gymnázia Pierra de Coubertina a tretiu priečku obsadilo Gymnázium Milana Rastislava Štefánika z Nového Mesta nad Váhom.

RCK

Malý princ – Antoine de Saint-Exupéry (balet)

18. januára sa triedy 2.A, 2.C a zmes žiakov z iných tried (napr. 3.A) stretli pred gymnáziom, aby následne nastúpili do autobusu, ktorý ich odvezie na dlhoočakávané predstavenie – Malého princa. Predstavenie sa konalo v SND v Bratislave a ja musím hneď na úvod pochváliť výkony tanečníkov, najmä hlavného aktéra Ruana Crightona (Veľká Británia) alias Malého princa, ktorý dokázal odohrať dlhé dvojhodinové predstavenie. Byť baletkou a podať jeho výkon, po predstavení zakopem baletné topánky uprostred Nevadskej púšte a do smrti budem chodiť na denné masáže celého tela. Podotýkam, že

na pódium by som už určite nevyšla. Takže veľká poklona! Samozrejme, jeho výkon bol aj dostatočne ocenený dlhým potleskom, ktorý ustal, až keď spadla opona.

Nevyhnutný výťah deja - knihu Malý princ napísal a nakreslil jej autor pred takmer sedemdesiatimi rokmi. Príbeh princa, ktorý žije na malej planétke a cestuje vesmírom, aby spoznal nové veci a našiel kamarátov, si rýchlo získal obdivovateľov na

celom svete. Niektorí z nich sa rozhodli priniesť jeho príbeh divadelným divákom - malým, ale i veľkým, pretože všetci dospelí boli najprv deťmi. Ale len málokto si to pamätá.

Čo sa týka samotného predstavenia - toľko dvojzmyselného faktoru! Líšky už nebudú to, čo predtým, a jazda na kolobežke tiež nie. Pre humornejší zážitok odporúčam pozrieť si najprv balet v SND a knihu si prečítať až potom, presne tak, ako som to

spravila ja. Váš kultúrny zážitok sa pri pohľade na párik tancujúcich mužov stane veľmi namáhavým pre vašu bránicu, avšak naplavené endorfíny z toľkého smiechu prispievajú k zdraviu. Najmä nesmiete vedieť, o čo v baletе ide, aby ste si mohli užiť domýšľanie rôznych alternatívnych záverov, absolútne nesúvisiacich s dejom. Navyše si tým rozvíjate aj vašu kreativitu a fantáziu.

Katya

Keď kvitnú jazykové kvety

Trieda sexta sa určite dostala do povedomia učiteľov a našich starších študentov vďaka účinkovaniu v projekte Supertrieda, v ktorom sa minulý rok dokonca umiestnila na druhej priečke v celoštátnom kole. Ich nasadenie však týmto úspechom nekončí, ale ako celá trieda sa rozhodli, že sa tento rok zúčastnia aj súťaže Jazykový kvet.

O akú súťaž ide? Jazykový kvet je celoštátna postupová súťaž v šiestich cudzích jazykoch v dvoch vetvách - „poézia a próza“ a „dráma“ určená pre žiakov od štyroch do devätnástich rokov. V súťaži sa prezentujú jazykové zručnosti žiakov v jednotlivých kategóriách. Sexta sa prihlásila do kategórie „vlastná tvorba – dráma“. Aby sa nemuselo narýchlo písať nové dielo, použili scenár z minulého roka s názvom Peniaze

menia ľudí, ľudia menia svet. Do angličtiny ho vo veršovanej podobe preložila Radka Kováčová, korektúru a úpravy robila pani profesorka Eva Corticelli. Prvé pokusy o nácvik boli už koncom novembra, ale naozajstné nácviky sa začali až v marci, zväčša sa konalo počas hodín anglického jazyka, vyučujúce profesorky sú Dagmar Bertoliová a Eva Corticelli, starali sa, aby bolo všetko tip-top: herecká stránka, výraz, artikulácia,

výslovnosť. Do súťaže sa taktiež zapojila študentka Nina Vlňová z kvarty v kategórii „anglický jazyk – próza“ a Martina Bábiková z II.C v kategórii „nemecký jazyk – próza“. Pripravovali ich profesorky Skačanová a Holíková.

Krajské semifinále

S blížiacim sa dátumom sa napätie stupňovalo. Nervózni neboli len žiaci, ale aj učiteľky. Po nácvikoch a zdĺhavom zdokonaľovaní sa všetci konečne

dočkali dňa 24.4., keď s nervozitou vystupovali všetci súťažiaci na semifinálovom krajskom kole v Nitre. Síce sa vyskytli rôzne drobnosti (napr. chýbajúce drierka na xylofóne, chýbajúce paličky, zabudnutie harmoniky), študenti dúfali, že porota ich plnohodnotne ocení. A stalo sa tak – Nina Vlhová a študenti sexty sa mohli po verdikte poroty tešiť postupu do krajského finále.

Krajské finále

S väčším pokojom a sebavedomím nastúpili naši súťažiaci 4. mája do autobusu, ktorý ich zaviezol znova do Nitry a po ceste v upršanom počasí a otravnom čakaní podali excelentný

výkon a vybojovali si postup do celoslovenského finále. K diplomom dostali aj vecné ceny.

Celoštátne kolo

Týždeň medzi krajským a celoštátnym kolom ubehol ako voda a študenti opäť vycestovali do Nitry, tentoraz však aj s hojným počtom pozvaných divákov. Vystúpenie bolo spojené aj s malou exkurziou a nákupmi. Žiaci zažili príjemné a zábavné chvíle, ale občas im nebolo všetko jedno (napr. keď sa pri nácviu vonku k nim pristavil neznámy feťák, ktorý obťažoval učiteľky a pri scéne so zbraňou chcel zbraň vziať). Po dlhom a náročnom horúcom dni žiaci predviedli vystúpenie a

nasledovalo dlhé čakanie na vyhodnotenie.

Porota vyhodnocovanie mierne pretiahla, preto nespokojné davy unavených súťažiacich prevzali iniciatívu a snažili sa to urýchliť intenzívnym potleskom. Po dlhom rozhodovaní boli študenti nášho gymnázia veľmi milo potešení – Nina Vlhová aj žiaci sexty sa vo svojich kategóriách umiestnili na prvom mieste. Pri vystúpení sexty porota ocenila najmä originalitu a autorské piesne.

Naši reprezentujúci študenti opäť dokázali, že usilovnosťou a odhodlaním sa dá dokázať mnohé, potvrdili dobrú povest našej školy a úspešne nás reprezentovali. Drámu študentov

sexty si môžete pozrieť na youtube alebo na internetovej stránke našej školy.

RCK

Výlet do Francúzska

Je t'aime Paris! Tým, ktorí už toto dych vyrážajúce mesto navštívili, moja veta postačuje. A tí, ktorí ešte nemali to šťastie pozrieť si metropolu módy zblízka, mi jednoducho musia veriť!

Paríž je veľkomesto plné krásnych historických monumentov, na každom kroku sympatickí ľudia rôznych zjavov a zákutia úzkych uličiek, ktoré dýchajú pravým Francúzsku. Atmosféra, ktorá vládne v meste na Seine, je neopísateľná slovami. Všade hŕstky turistov z celého sveta, ktorí sú dychtiví po informáciách a spoznávaní malebných miest, pouliční predavači, ktorí by sľúbili aj modré z neba, len aby od vás dostali aspoň 50 centov, a domáci ľudia, ktorých na prvý pohľad síce

nerozoznáte, ale ich charizma vám jednoznačne učaruje.

Mala som šťastie spoznať jedného z nich. Čakal na mňa v malom zastrčenom obchodíku pri frekventovanej ulici, pozdĺž ktorej

bolo podobných „krámov“ na stovky. Ešteže som vošla do toho správneho a mala česť spoznať Enesa. Mladý vždy vysmiaty muž mi prezradil o Paríži veľa vecí, ktoré

ani tí najlepší sprievodcovia nemôžu vedieť.

Každý si z výletu priniesol svoje vlastné nezabudnuteľné zážitky, ktoré bude rozprávať ešte dlho predlho, ale ostať v kontakte s Parížom nielen myslou, ale i dušou sa nepodarí len tak hocikomu... Merci beaucoup, Enes!

Paríž treba precítiť nielen očami. Ak chcete zistiť, aký je naozaj, je potrebné zapojiť všetky zmysly, ale predovšetkým dušu. Za tri dni nášho krátkeho pobytu sa metropola romantiky nedá preskúmať do hĺbky a práve preto je mojím snom vrátiť sa do mesta Eiffelovky opäť a vychutnať si ho plnými dúškami. Tento raz však bez zhonu a s domácim sprievodom

Petra Kamenická

Cesta autobusom

- Vždy si obsaďte miesto pri okne, ak si sadnete k uličke, hlava vám bude celú noc padať zo strany na stranu a pri akomkoľvek pokuse ľahnúť (alebo skôr sadnúť) si pohodlnejšie, narazíte na jednej strane na spolusediaceho a na druhej strane na uličku, v ktorej je pravdepodobne niekto ustlal.
- Neradím ani ľahnúť si do uličky, nielenže budú pri vašej hlave spočívať nohy iného človeka, o ktorého hygiene nevieme ani „mäkké f“ a vaše nohy, túžiace sa konečne vystrieť, môžu omylom kopnúť do hlavy ďalšieho cudzieho človeka a vytvoriť si tak nového nepriateľa, navyše je takéto uličkové stanovanie zakázané.
- Odporúčam nájsť si spolusediaceho s rebelskou dušou, ochotného napriek zákazu ľahnúť si do uličky. Vám vďaka nemu zostali 2 voľné bezpečné a hygienicky

obstojné sedadlá, raj pre vaše viac ako 5 hodín skrčené telo hľadajúc vyhovujúcu pozíciu na odpočinok.

- Určite si nezapadnite Ipod, MP3, mobil alebo akéhokoľvek iné zariadenie schopné prehrávať hudbu, nikdy totiž neviete, aké individua budú s vami cestovať a akých inteligentných postrehov sa stanete svedkom.

Štrasburg

- Určite budete uchvátení počtom cyklistov, ale neodporúčam fotiť ich, predsa

len sú to ľudia, síce Francúzi, ale aj tak ľudia a neboli by ste aj vy podráždení, ak by sa nás snažili vyfotiť nejakí drzí turisti, ako by ste boli atrakciou?

- Ak budete potrebovať ísť na WC, nevyberte sa k najbližšej kaviarni, čašník, o ktorom si budete myslieť, že vám chce ukázať cestu, vás usadí, podá vám jedálny lístok a čaká, kým si objednáte.

Paríž

- Pozorne sledujte, čo sa mihá za oknami autobusu, najviac vecí v Paríži som videla z autobusového okna, navyše je to veľmi zábavné, niečo ako: „Aha, vľavo je Eiffelovka!“, všetky hlavy sa otočia naľavo. „Hej, tam je Víťazný oblúk!“ Všetci kričia: „Kde?“ „Tam napravo!“, všetky hlavy sa otočia vpravo. Ja zakričím: „Wow! Chanel butik!“ a všetci sa tvária: „Bože, blondína v tele brunetky!“
- Dávajte si pozor na agresívne holuby!
- Na exkurziách vám už nezostáva nič iné, ako dávať pozor, kde a o koľkej sa máte stretnúť.

Dúfam, že moje rady vám pomôžu.

Veronika Vicenová

Ženy treba ľúbiť, mužov si treba vyberať

Sme svedkami čias, v ktorých správne je nevšímané a nesprávne pozdvihané. Časy, v ktorých sa zlučuje mnoho faktorov ohrozujúcich nielen jedinca, ale aj spoločnosť. Pre jedinca je ale obtiažnejšie, podľa mňa aj nemožné, pretrvať v pôvodnom stave pri iniciácii nátlaku zo strany spoločnosti. Smutnejšie je, keď nátlak príde od najbližšieho jedinca, ktorého slepo milujete, od jedinca, ktorý si z vás spraví hračku bez práv.

Dostalo sa mi cti, vzhľadom na tému kampane v nezvyčajnej mužskej zostave, spolu s mojimi dvoma kamarátmi Jurajom a Romanom, reprezentovať našu školu v diskusii o násilí páchanom na ženách. Kampaň je vedená mimovládnu organizáciou Aliancia Žien Slovenska a z veľkej miery financovaná a medializovaná spoločnosťou Avon, ktorá vytvorila ich vlastný projekt Avon proti domácejmu násiliu na obraz cieľov Aliancie Žien Slovenska. Tento projekt vznikol v roku 2008 s úlohou ukázať cestu von z ťažko riešiteľnej životnej situácie, akou je psychické a fyzické týranie partnerom. Tohto projektu sa ešte približne v júni minulého roka zúčastnila aj naša škola počas turné

Aliancie Žien Slovenska po školách na Slovensku. Diskusiu a premietanie absolvovali žiaci vtedajších druhých ročníkov, z ktorých pani psychologičky vybrali práve našu triedu, terajšiu III.D ako najpríjemnejšiu triedu, v ktorej sa ocitli počas ich cesty po školách. O necelý rok sa panie psychologičky, vedúce túto kampaň, rozhodli osloviť našu školu znova, s prosbou vyslať troch "delegátov" spolu s profesorkou na odbornejšiu diskusiu v prestížnom hoteli Austria Trend neďaleko prezidentského paláca v Bratislave. Ich jediná požiadavka bola, aby sa vybrali žiaci zo športovej triedy,

v ktorej viedli diskusiu, keďže aj po roku im utkveli v pamäti ako perfektná trieda. Diskusie sa zúčastnila aj Daniela Peštová, známa modelka, ktorá sa stala tvárou kampane Avon proti domácejmu násiliu, aj keď ako tvrdí, nechce byť len tvárou kampane. Atmosféra v zasadacej miestnosti bola rôznorodá. Zväčša však panovala pochmúrnejšia nálada, hlavne keď na rad prišla pani Peštová, aby prečítala anonymný príbeh ženy, ktorá trpela a možno ešte trpí domáce násilie fyzického ale aj psychického rázu. V podobnom duchu sa viedla diskusia aj na našej škole o deň neskôr, v menšom počte účastníkov, prevažne v ženskom zložení. Žiaci sa skutočne zaujímali o problémy danej kampane, o čom svedčila aj zaplnená tabuľa plná otázok. Aj napriek tomu, čo kampanierky tvrdili: „O tejto problematike sme schopné komplexne učiť dva semestre,“ sme sa aspoň sčasti naučili preventívne (aj my muži) obrniť voči tyranom či skôr predchádzať im, vyberať si partnerov a v neposlednom rade pomáhať ženám s problémom týrania na nich páchaných.

M.F.

Domáce násilie

Na prednáške o domácom násilí sa zúčastnení žiaci dozvedeli dôležité fakty o tejto problematike. Rozhodli sme sa vám prostredníctvom nášho časopisu sprostredkovať najdôležitejšie informácie z tejto prednášky.

Aké poznáme druhy domáceho násilia?

Zistilo sa, že existuje až 32 známych druhov domáceho násilia. Najčastejšie sa však vyskytujú tieto:

- **fyzické** – môže sa najprv začať len „nevinnou“ fackou, postupne prerastá do bitiek, môže sa vyskytovať aj škrtenie, kopanie, hryzenie a pod. Následkom tohto druhu násilia sú modriny, podliatiny, zlomeniny a pod.
- **psychické** – sprevádza všetky ostatné formy násilia. Patrí sem napr. vyhrážanie, zastráňovanie, citové vydieranie, urážanie.

Dokázať psychické násilie je zložitejšie ako fyzické. Obeti sa môže zmeniť psychika, objavujú sa tiky, trhnutie pri priblížení sa, uskočenie, stáva sa stiahnutejšou do seba, časté je aj nechutenstvo alebo prejedanie sa. Obet' môže mať v noci tzv. flashbacky t.j. záblesky situácií, ktoré zažila, nastáva narušenie spánku.

- **sexuálne** – prejavuje sa vtedy, keď jeden partner nátlakom požaduje také sexuálne praktiky, ktoré druhý odmieta a nevyhovujú mu.
- **ekonomické** – škrtenie príjmov jedným partnerom, druhý partner má zakázané si kúpiť niečo pre seba, násilník mu vynadá, keď kúpi niečo drahšie, musí platiť dlhy násilníka, pričom násilník mnohokrát nepracuje.

- **sociálne** – snaha jedného partnera o izoláciu druhého. Obet' sa nesmie stretávať so svojou rodinou, kamarátmi, známymi. Násilník argumentuje, vraj títo ľudia škodia ich úžasnému vzťahu. Často zakazuje obeti chodiť do práce, kontroluje jej správy, maily a hovory.

Mýty o domácom násilí

1. To nie je násilie, tí dvaja sa len hádajú
2. Násilie sa vyskytuje iba v problémových rodinách
3. Násilie v rodine je súkromná záležitosť, štát by sa do toho nemal miešať
4. Ženy si len vymýšľajú, aby získali byt alebo výhody pri rozvoze
5. Ženy asi chcú byť týrané, inak by predsa násilníka opustili
6. Ženy provokujú násilie, alebo si ho nejakým spôsobom zaslúžia
7. Ženy si samy vyberajú partnerov, ktorí ich týrajú
8. Muži týrajú ženy, pretože sami v detstve zažili násilie
9. Základnou príčinou mužského násilia je alkoholizmus
10. Muži týrajú ženy preto, lebo nedokážu vyjadriť svoje city iným spôsobom

Ako sa vyhnúť násilníkovi a ktoré typy mužov sú rizikové?

Hovorí sa, že násilník má šiesty zmysel a dokáže si vytypovať svoju obeť. Takýto človek určite nebude vyhľadávať sebavedomú, dominantnú ženu, ktorá má množstvo naozaj dobrých kamarátok. Tiež si nevyhľadávajú ženy s blízkym vzťahom s mamou, neprispôsobivé, tie, ktoré majú množstvo záujmov. Najviac v bezpečí sú ženy, ktoré sú ako stromy – vedia, kto sú a čo chcú dosiahnuť, majú zdravú sebadôveru a sebavedomie – majú pevné korene. Naopak, veľmi

obetavé ženy, s komplexmi, ktoré sa nemajú rady, sú veľmi ľahkou korisťou pre týchto „lovcov“. A ako sa títo lovci obetí prejavujú? Mnohé zo žien chcú stretnúť princa na bielom koni. Dokonalého muža, ktorý vôbec nemá chybu, je úžasný a každý jej ho závidí. Lenže toto sú práve muži, ktorí sú najrizikovejší. Zo začiatku dokonalí, ale potom sa z nich vyklújú násilníci, ktorí si svoju nadradenosť musia dokazovať na svojej žene. Rizikové typy sú aj násilníci páchajúci celý život násilné činy, o ktorých si myslíme, že našou veľkou a silnou láskou ich zmeníme. Opak je pravdou. Netreba sa veľmi spoľčovať ani s alkoholikmi, so zbohatlíkmi, čo si myslia, že už majú nejakú moc, a s mužmi, ktorí uznávajú patriarchálny model rodiny. Ak máme záchranárske city a chceme pomôcť zakomplexovaným, tiež nás to

Ak o nejakej žene vieme, že je obeťou domáceho násillia, alebo máme len podozrenie, treba ju podporiť, zabrániť, aby sa cítila v svojom probléme sama. Keby sa nám náhodou zverila, treba jej veriť. Nesmieme jej radiť, čo má robiť, lebo vtedy sa môže zablokovať, najmä ju nesmieme súdiť. Pomocnou rukou pre ženu je aj letáčik alebo papierik s číslom, kde by našla pomoc, netreba jej ho však vnucovať. Aby sme mohli žene pomôcť, musí o pomoc stáť. Mnohokrát sa stáva, že ženina blízka osoba zavolá k nim do domu políciu, aby prípad prešetrili, a žena zaklame, stratí odvahu a poprie násillie. Niektoré ženy totiž ani netušia, že sa na nich násillie koná, považujú mužovo konanie za normálnu vec v rodinách. Aká je teda najlepšia pomoc? Ak už nemôžeme žene inak pomôcť, najlepšie je povedať jej: „Verím ti!“

stres, naopak, žena je v šoku, je bojazlivá, v zlom psychickom stave, hrozí mužovi, že od neho odíde. Potom nastane fáza tzv. „medových týždňov“, keď sa muž ospravedlňuje, že to už nikdy neurobí, správa sa milo a plní ženine želania. Tým dokáže ženu uchlácholiť a cyklus sa znova opakuje. Bohužiaľ, opakovaním narastá brutalita, skracuje sa perióda opakovaní a po čase už odpadne fáza medových týždňov. Žena však ani po absencii tejto fázy neodíde, pretože nechce rozvracať rodinu, brať deťom otca, nechce, aby nakoniec ona skončila ako tá zlá. Avšak táto atmosféra najviac škodí práve deťom. Často sa stáva, že v neskoršom veku deti matke vyčítajú, že od otca neodišla, začnú ňou pohŕdať, prestanú si ju vážiť. Ďalším faktorom je aj to, že ženy majú vinu na tom, že sú týrané, myslia si, že dostatočne nedodržiujú

Nonstop SOS linka: 0903 519 550

(viac informácii na www.alianciazien.sk)

môže vyjsť draho, pretože takíto chlapi sa nemajú radi a cítia sa menejcenní, preto si svoje komplexy kompenzujú ponižovaním a ubližovaním slabším. Našťastie nás príroda obdarovala intuíciou, preto, ak sa s mužom necítíme dobre alebo máme zlý pocit, netreba si ho vziať, intúícia býva veľmi často správna. Čo ak máme podozrenie, že randíme práve s potenciálnym násilníkom? Treba si už na začiatku formovania vzťahu určiť naozaj PEVNÉ hranice, ktoré sa nebudú posúvať. Ak ich tento muž poruší, vzťah treba okamžite ukončiť.

Ako pomôcť obeti domáceho násillia?

Zmení sa násilník, keď ho potrestajú?

Ak už násilníka potrestajú, neznamená to, že jeho správanie sa zlepši. Zmena k lepšiemu je možná len vtedy, ak o ňu násilník stojí. Po pobyte vo väzení sa môže jeho správanie ešte zhoršiť.

Prečo žena od násilníka hneď neodíde a prečo sa k nemu po prípade vracia?

Existuje takzvaný cyklus násillia. Skladá sa z 3 častí. Najprv sa stupňuje napätie. Žena sa snaží splniť všetky mužove požiadavky, aby sa vyhla násilliu. Toto napätie sa stupňuje, až kým nenastane fáza výbuchu. Muž sa totálne vybúri, vykoná násillie, čím z neho opadne

požiadavky svojho manžela, taktiež sa aj hanbia a so svojím trápením sa nikomu nezdôveria, pretože si myslia, že sa im ľudia vysmiejú, radšej ostávajú samy so svojím problémom ako „statočné“ a obetavé ženy.

Toto boli asi najzákladnejšie fakty o domácom násillí, ktoré by mal poznať každý človek, aby vedel domáce násillie rozpoznať a poprípade vedieť zakročiť. Najhoršou chybou je, keď si človek povie, že sa ho táto problematika netýka. Domáce násillie je problémom všetkých, celej našej spoločnosti, nielen obetí.

RCK

HEFTY SLÁVNÝCH

Profesorka: „Politici! Štyri roky tam sedia, slovka neprerečú ako dvanásť mesiacovia.“

Výlet do Poľska alebo sedem vecí, ktoré nás nezabili

Na začiatku mája, v piatok večer, sme sa vydali prežiť týždeň plný prekvapení. My, siedmi skvelí študenti výberového gymnázia, sme odišli na poľský vidiek, aby sme reprezentovali Slovensko, školu, a zároveň sa dozvedeli niečo nové. Avšak nie všetko išlo ako po masle... A tu je sedem situácií, o ktorých doslova platí: „Čo ťa nezabije, to ťa posilní!“

1. Cesta

Hneď na začiatku sme si užili adrenalín, nakoľko naše lístky mali smerovať do Varšavy, no cieľová stanica vlaku bola Berlín. To sme vyriešili a vyrazili. Celú noc sme nespali. A keď sme mali vystupovať? Naš vedúci nám povedal, že máme vystupovať, ale on sám sa vrátil do svojho kupé a ostal sedieť. Takže sme mali bonus v podobe prehliadky Varšavy. Problémy s cestou boli aj pri odchode, keď sme si mysleli, že presne vieme, z ktorého z dvanástich nástupíšť odchádzame. Opak sa ukázal pravdou, a tak sme dvadsať minút pred odchodom stáli na rozbúranej stanici (ŽIADNE informačné tabule), odkázaní na po anglicky nehovoriacich informátorov za prepážkou... Našťastie sme tu... Bolo to o vlas a veru nebolo nám všetko jedno, peniaze na iný vlak totiž neboli.

2. „Teplo“ domova

Jediná vec, na ktorú sme sa po náročnej ceste tešili, bolo teplo našich izieb. To sa nekonalo. Nielenže bolo kúrenie vypnuté (napriek brutálnej kose vonku), ale na dievčenskej izbe ani radiátor nebol. Sťažovať sa?! Nepomohlo, vonku je údajne dosť teplo (nieee, vôbec sme sa neklepali), a tak nám ostalo len zahrievať sa navzájom.

3. „Rozumieme si?!“

Ani náhodou. A to sa ukázalo aj v niekoľkých

incidentoch, keď sme si my alebo Poliaci mysleli, že naše jazyky sú príbuzné. Najväčší sa stal počas tímovej hry, keď sme sa rozprávali. Niektorý zadrel niečo v zmysle: „Veď sa s tebou bavím.“ a obďaleč stojaca Poľka sa dorútila, vychrlila príval nadávok, za ktoré by sa nemuseli hanbiť ani také kapacity, ako sú Meliško alebo Rytmus, a odišla. Keď som prišiel za ňou a spýtal sa, či má problém, len na mňa vyblabotala, že jeden z nás jej povedal: „S tebou sa nebavím!“ Odvtedy sme to po poľsky radšej neskúšali.

4. ...ani líšky nedávajú dobrú noc...

Žiadna dobrá noc, ak ste chceli spať, nie je šanca. Práve večer sa rozbiehala diskotéka v podaní dvoch maďarských chalanov tmavšej pleti, kde nikto nikdy nevydržal dlhšie ako päť minút. Okrem toho sa rozbehla párty na izbách. Kráľmi týchto párty boli Litovčania, Poliaci a, samozrejme, Slováci. Zvuky, ktoré sme vydávali, sa ozývali po celom areáli a väčšinou utíchli okolo tretej až štvrtej hodiny. Z toho asi pochopíte – veľa sme nenaspali. Nezabilo nás to.

5. Pod' sa hrať!

Ako odplata za naše vyčíňanie boli ranné hry pred seminármi. Neuveriteľne otravné, ale účinné, ak máte nedostatok energie a potrebujú vás udržať pri živote aspoň doobeda. Avšak také skákanie cez pol lúky so zviazanými nohami a v pároch môže byť, za predpokladu, že ste spali len niečo okolo štyroch hodín, trochu nebezpečné. Účel svätí prostriedky... Zaberalo to, nuž tieto hry zaviedli aj na popoludňajšie kolo seminárov. HURÁÁÁÁ!

6. National evenings

Pravidelný večerný program boli tzv. national evenings, kde krajiny predstavovali

svoju kultúru. Tance, hudba, jedlo, pitie, všetko sa tu objavovalo. Tance boli jednoduché, zapájali sa všetci, ak ste aj nechceli, prišiel k vám niekto a vytiahol vás pekne si zatancovať. Spievať sme, našťastie, nemuseli. Jedlá sa dali jesť až na super extra špeciálnu majonézu a „skvelé“ kvašáky. Posledný večer bola smrtiaca prezentácia lotyšskej skupiny. Pustili nám ich klasický večerníček, ktorý sa ponášal na lotyšské muzikálové spracovanie Bugsa Bunnyho v animácii Vlk a zajac. Táto prezentácia bola obohatená aj o kopec národných piesní a slávností. Chválabohu, tieto zaujímavé momenty vyvážili jedlom, inak by som povedal, že umrieť od nudy je naozaj možné.

7. Magyar nyelv ablak (Maďarské jazykové okienko) a čerešnička na torte!

Počas celého kempu, či už išlo o semináre, národné večery, hry, sa všetko prekladalo z angličtiny do... MAĎARČINY!!! Okrem troch Maďarov, ktorí vedeli ako-tak, ostatní nemali ani šajnu, a tak sa prekladalo, prekladalo, prekladalo... Posledné dni sa to už nedalo vydržať, ignorovať sme to skúšali, prekladateľka bola dostatočne hlasná, márna snaha... Nehovoriac o tom, že keď sa snažili hovoriť po anglicky, vypotili zo seba len: „Michi, I love you, Barbora!“, „Michi, I love you, Lukas!“ alebo iné meno človeka, ktorý bol nablízku.

Ale naozaj, čo ťa nezabije, to ťa posilní, a ak by bola možnosť ísť znova, išiel by som a odporúčam to všetkým, ktorí sa chcú zlepšiť v konverzácii a nadviazať nové priateľské vzťahy, zabaviť sa a zároveň sa naučiť veci, ktoré nás v škole (ne)učia iným, zábavnejším spôsobom.

Filip Šiška 2.B.

Problematika piercingov

Každý z nás má na novodobé ozdoby iný názor, pretože, samozrejme, platí: tisíc ľudí – tisíc chutí. Množstvo teenagerov, ba dokonca už aj dospelých, sa nechalo týmto trendom uniesť. Zástancovia si svoje telá nechávajú skrášliť rôznymi kovovými labretkami, banánikmi, podkovičkami alebo krúžkami. Väčšina z nás si pod pojmom piercing predstaví malú nenápadnú ozdôbku v nose, obočí, v pupku alebo pod perou. Do popredia sa však stále viac dostávajú aj neobvyklejšie typy, ktoré by som vám rada predstavila.

Jedným z nich je napríklad septum, ktorý sa umiestňuje medzi nosné dierky do nosnej prepážky tesne pod chrupavku. Takisto by ste ho mohli poznať aj pod pojmom býčí piercing. Najčastejšími tvarmi sú krúžok alebo podkovička. Ďalším zaujímavým typom je bridge. Je to podkožný implantát tvarom pripomínajúci banán. Tyčinka je zavedená pod kožu, von vytrčajú

iba guľôčky alebo hrotíky. Najčastejšie sa nosí na koreni nosa medzi očami, ale umiestnený môže byť podľa nášho výberu naozaj všade. Nie je však veľmi praktický, pretože stačí jeden neopatrný

pohyb a tenká vrstva kože sa ľahko pretrhne a rana sa ťažko hojí.

Najznámejší a pre túto generáciu aj najobľúbenejší je tzv. tunel. Je to rozťahnutá ušná dierka na ľubovoľnú veľkosť. Obyčajne býva veľký jeden až dva centimetre,

odvážnejší však neváhajú a pokojne pokračujú aj do piatich. Ak bola dierka rozťahnutá na veľkosť jedného centimetra, je schopná sama zrást. Ak však bola väčšia, kúsok laloku sa musí operatívne odstrániť a ucho zošiť. V uchu nájdeme aj ďalší typ piercingu – industriál. Na rozdiel od tunela sa nenachádza v laloku, ale v chrupavke na vrchu ucha. Mal by sa prevádzať u profesionálnych piercerov, pretože časť chrupavky sa musí odstrániť, aby sa mohla vložiť dnu náušnica, nesmie byť príliš veľká, nemala by presahovať veľkosť jedného centimetra. Tento piercing sa hojí veľmi ťažko, niekedy to môže trvať pol roka až rok, nemusí sa dokonca zahojiť vôbec.

Niektorí tvrdia, že je to vecou štýlu. Tieto ozdoby preferujú tzv. emáci, punkrockeri alebo metalisti. Ja si však myslím, že ak je piercing zvolený jemne a nie vulgárne, nemôže nič pokaziť.

Petronela Šimončíková

Stres

Tento pojem azda netreba ani objasňovať. Každý z nás sa s ním denne stretáva. Stres je v mnohých prípadoch spôsobený strachom. Bojíme sa, že nestihneme nejaký termín, zle napíšeme test alebo niečo neurobíme dobre. Jeden múdry človek povedal: „Strach je koreňov všetkého zla.“ a teda aj stresu.

Ako môžeme stresu predísť?

Musíme rozumne hospodáriť s časom, ktorý máme k dispozícii. Veľmi nám môžu pomôcť diáre alebo časové tabuľky. Presne si rozvrhnite čas na jednotlivé úlohy, ktoré musíte daný deň stihnúť.

Naučte sa deliť úlohy na dôležité a menej dôležité. V prvom rade sa snažte urobiť všetky dôležité a až potom ostatné. Ak ich nestihniete, nevadí. Nemajú takú prioritu a môžete ich presunúť na ďalší deň.

Striedajte námahu s odpočinkom. Nikdy si nedávajte nezvládnuteľné predsavzatia a ciele. Nepracujte až do vyčerpania. Radšej si po namáhavej a únavnej práci doprajte chvíľu odpočinku. Zregeneruje sa telo i myseľ.

Nájdite si ideálny spôsob, ako vypnúť. Toto je veľmi dôležité. Relaxovať máte spôsobom vám blízkym. Mnohí športujú, iní čítajú,

pozerajú televíziu alebo chatujú na internete.

Čo robiť, keď sme v strese?

V prvom rade sa treba upokojiť. Na tento účel je vhodná sladká maškrtka, napríklad čokoláda. Pozor, antistresové účinky má najmä horká! Ďalej je účinným spôsobom zvýšenie príjmu tekutín. Jednoducho keď ste v strese, pite! No nemusí to pomôcť každému. Ďalším spôsobom, ako regulovať stres či hnev, je prechádzka. Nechajte všetko tak a chodte na chvíľu na čerstvý vzduch, trochu si prečistíte pľúca i hlavu. Veľmi dobrou alternatívou, najmä pre ľudí, ktorí sa nemôžu len tak ísť

poprechádzať na hodinku von, je rýchla meditácia. Stačí sa na pár minút odobrať do tichej miestnosti, pohodlne si sadnúť, zavrieť oči a premýšľať o obľúbenej pesničke

alebo programe na víkend, odreagovať sa. Alebo prestať myslieť na čokoľvek a vyčistiť si myseľ. Samozrejme, každý z nás je iný, preto je dobré nájsť si vhodný

recept na stres. Hlavne myslite pozitívne! ☺

Terézia Zajičková

Fóbie

Aerofóbia, agorafóbia, arachnofóbia..... a to sme len na začiatku abecedy! Strach možno mať úplne zo všetkého. A nie hocijaký. Strach iracionálny, neadekvátny. Strach pred vlastným strachom a stratou sebakontroly. Fóbie. V dnešnom svete poznáme okolo 500 druhov fóbií, ktorými trpí viac ako 10% svetovej populácie, čo je približne 1 miliarda! Vedeli ste, že okrem týchto „bežných“ a známych iracionálnych strachov vzniká dnes celý rad ďalších bizarných fóbií? Úprimne dúfam, že sa nikto z vás v tomto článku nenájde ☺.

Ablutofóbia - strach z kúpania

Aichmofóbia - strach z ostrých predmetov

Akribofóbia - strach, že v napísanom texte sú chyby

Anatidaephobia - fóbia z toho, že na svete je kačka, ktorá vás sleduje

Anglofóbia - nepriateľský prístup ku všetkému anglickému

Antropofóbia - strach z ľudí

Apeirofóbia - strach z nekonečna

Aulofóbia - strach zo zvuku flauty

Cibofóbia - strach z jedla

Dendrofóbia - chorobný strach zo stromov

Dianpnofóbia - strach z potenia sa

Dysmorfofóbia - strach z vlastnej škaredosti, ohyzdnosti

Equinofóbia - strach z koňov

Ereutofóbia - strach z červenania sa

Ergofóbia - strach z vlastného počinania

Erytrofóbia - strach z červenania sa

Filemafóbia - strach z bozkávania

Filofóbia - strach milovať a byť milovaný

Fobofóbia - strach zo strachu

Gamofóbia alebo gametofóbia - strach z manželstva

Hamartofóbia - strach z omylov a hriechov

Kakotechnofóbia - strach zo zlyhania

Karcinofóbia - chorobný strach z ochorenia na rakovinu

Koprofóbia - strach z vlastných výkalov

Lalofóbia - strach z hovorenia, najmä u ľudí s rečovými poruchami

Lofóbia - strach, že vás niekto otrávi

Mageirocófbia - strach z varenia.

Marofóbia - strach z dlhého čakania

Myzofóbia - strach pred nečistotou

Nebulafóbia - strach z hmly.

Nekrofóbia - strach z mŕtvov

Nikefóbia - strach z úspechu

Papaphobia - strach z pápeža

Peladofóbia - strach z plešatých

Siderodromofóbia - strach z cestovania vlakom

Siderofóbia - strach pred bleskom a búrkou

Tabofóbia - strach z vysychania miechy.

Tafefóbia - strach pred možnosťou byť pochovaný zaživa

Tanatofóbia - strach zo smrti (horor mortis - náhly strach zo smrti napríklad pri infarkte)

Teofóbia - strach z Božieho trestu

Termofóbia - strach z tepla

Trichofóbia - strach z vlasov

Triskaidekafóbia - strach z čísla trinásť

Xerofóbia - strach z triezvosti

Prichádza mi na um otázka, či týmito fóbiami vôbec niekto trpí. Každopádne, musí to byť veľmi ťažké. Hádám najhoršie to majú tí, ktorí trpia na autofóbiu. Pretože pred sebou neutečiete.. ☺

Rodžer

Zdroje obrázkov

Titulná strana – Viktor Vrábek; **3. str.** – učiteľský dozor 1.A.; **4. str.** – Mária Vajdová, Internet; **5. - 6. str.** – Viktor Vrábek, Eva Corticelli MSED; **7. str.** – Radka Kováčová; **8. - 9. str.** – Michal Freriks; **12. str.** – Internet; **13. str.** – Viktor Vrábek; **14. str.** – Viktor Vrábek; **15. str.** – Internet; **16. str.** – Viktor Vrábek; **17. str.** – Black Apple; **18. str.** – Roman Ondrejka; **19. - 20. str.** – Internet; **22. str.** – Veronika Vicenová; **23. str.** – redakcia

Pracovisko pána školníka

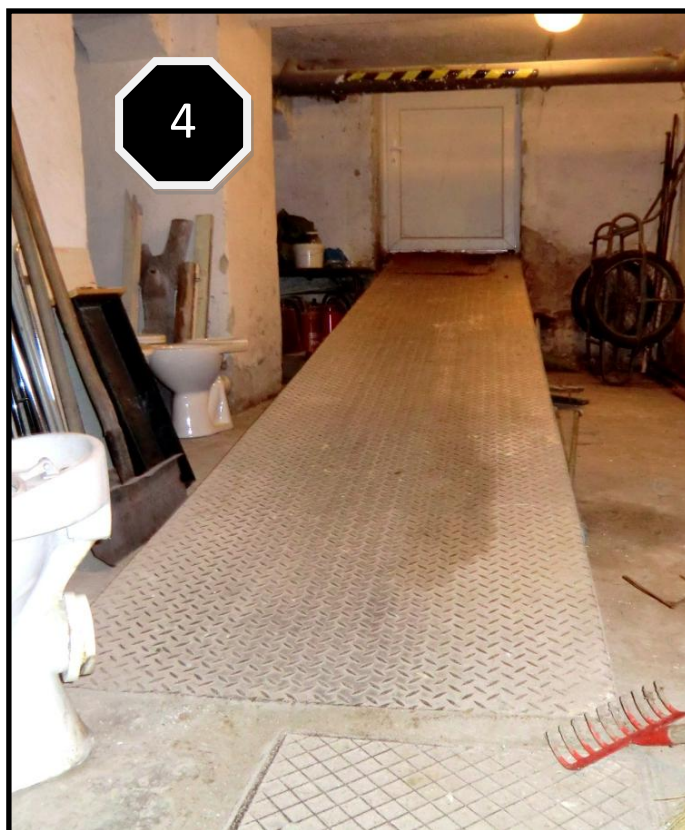
V minulom čísle sme vám priniesli exkluzívne fotografie z povaly nášho gymnázia, tentoraz sme preskúmali zákutia pracoviska pána školníka Štefana Černaya. Pán školník bol veľmi ochotný, s radosťou nám poukazoval rôzne zaujímavosti. Do mnohých miestností však majú študenti prístup zakázaný.

Ako sme sa dozvedeli, pán školník nemá žiaden obľúbený nástroj, rád používa všetky. Čo nás prekvapilo, bol vzorný poriadok na pracovisku. Mnohí si možno neuvedomujú, že práca školníkov je veľmi dôležitá pre správny chod školy, avšak opak je pravdou. Aby sme poukázali na dôležitosť tohto človeka, prinášame vám pár fotografií.

- 1, Ak sa vám minie toaletný papier, pokojne môžete zájsť za pánom školníkom. V „predsieni“ jeho pracovne sa ich nachádza mnoho.
- 2, Nástroje a elektrospotrebiče v pracovni sú prehľadne zorganizované a čistota je u pána školníka na prvom mieste.
- 3, Pán školník nám objasnil záhadnú funkciu miniatúrnych dverí na bočnej strane školy.
- 4, Tieto dvere slúžia pre opravárov kotlov, cez ktoré je lepší prístup ku kotlom.

„Keď chýba profesor, náhradný sa vždy nájde, keď však chýba školník, nastáva pohroma.“ (švédsky citát)

RCK, Viktor

Nebud' ticho a neboj sa - pohľad aktivistu

Jeden z mnohých vzorových príkladov- Shell a iné menšie ropné spoločnosti vykorisťujú Nigériu, pravidelné havárie a výlevy ropy sú na dennom poriadku. Obyvatelia sú nútení chodiť vyše dňa dlhé vzdialenosti k moru, aby chytili na udice aspoň niečo a uživili tým rodiny. Ľudia umierajú a nikto o ničom nevie už len preto, že všeobecne odstraňovanie akéhokoľvek problému je ekonomicky náročnejší proces a je naň potrebný väčší obnos peňazí, okrem tohto faktu, nadnárodné korporácie držia štát v šachu, keďže sú často hlavným zdrojom financovania štátu. V dnešnej dobe, keď krajina problémy zatracuje, respektíve sa tvári, že neexistujú, z dôvodov vyššie spomenutých, prichádza na rad nezisková organizácia, ktorá spraví kampaň, oboznámi ľudí s problematikou a hlavne riešením problému. Apeluje na danú firmu či krajinu, aby zastavila doterajšie nemorálne, nehumánne, egoistické manévry a v najnutnejších prípadoch spraví nenásilný protest a možno sa jej naskytne fotografická príležitosť, ktorá je vhodná na publikáciu a upúta ňou pozornosť ľudí vo svete. Hierarchicky vyššie postavený človek z opozície, kde jeho pozícia je jeho mocou a zároveň je vratká

ako stôl na jednej nohe, príde a pred médiami pár slovami sa snaží zdiskreditovať celú snahu tých chudákov dobrovoľníkov

a aktivistov, ktorí obetovali mesiace svojho času na zmenu. Nepodariť sa mu to, ak nie ste bežný konzumný občan prijímajúci informácie z prvej ruky. Poznám

riešenie, ako predísť bežnému prvoplánovému konzumu - stačí otvoriť oči. Máme možnosti pretvárať, máme dostatok síl na to, aby sme sami rozhodli čo je pre nás skutočne dobré - a uznáte za vhodné, že dočasne lacnejší benzín, na úkor zdravia, prehlbovania rozdielov medzi sociálnymi vrstvami alebo nenávratného zdevastovania životného prostredia. Otázka je, ako ľahostajní dokážeme byť k veciam, ktoré sa nás netýkajú priamo ako trebárs vykorisťovanie Nigérijčanov. Máme tendenciu prepočúť a nezaujímať sa o okolitý svet. A možno sme len ľahostajní. Všimnime si, že pomaly sme natoľko necitliví, že mŕtvi ľudia, o ktorých sa hovorí na dennom poriadku, sú len v číslach a zabúda sa na nich. Každý žijeme vo svojom svete, ako v bubline prijímajúcej to, čo chceme vidieť. Nebud'me teda ľahostajní ani k sebe a ani k ostatným. Všetko, čo sa týka mňa, ovplyvňuje aj vás, ovplyvňuje nás to navzájom. Ešte som nevidel konzumenta duševne slepého, a zároveň šťastného. Hovorím ale o skutočnom šťastí, o tom plnohodnotnom a trvalom, o ktorom vám rád porozprávam aj osobne ☺.

M.F.

Sebapoškodzovanie - nový trend?!

Určite už každý z vás počul o sebapoškodzovaní. Zamysleli ste sa však nad tým, prečo to títo ľudia vôbec robia? Je úmyselné vytrhávanie vlasov, robenie si popálenín alebo rezanie žíl normálne? Samozrejme, nie. Smutným faktom je, že napríklad rezanie je stále viac prezentované aj v médiách. Existuje veľa filmov aj videoklipov, táto téma je použitá bez úmyslu podať pomocnú ruku rodine obete, ale práve naopak. Snažia sa zaujať diváka a zarobiť. Mnohí to môžu chápať ako druh riešenia. Jednoducho sa mi niečo nedarí, tak sa začnem rezať. Vraj máte dostatok rozumu na to, aby ste to neurobili? Dobré, ale desaťročné dieťa ho nemá. Poznám prípad, keď si podrezalo žily dievča v piatej triede na základnej. Čo človeka natoľko poznačí, aby si bol schopný takto ublížiť? Možno nešťastná láska, depresia, pocit menejcennosti... Takýto čin neospravedlňuje žiaden z uvedených dôvodov a ani nijaký iný. Svojim problémom sa musí

každý postaviť tvárou, je jedno, či predtým niekoľkokrát padne na kolená. Pred problémami sa nedá utiecť. Skôr či neskôr si nás nájdú samy a je dôležité, aby sme mali silu ich vyriešiť. Za svoj život sme zodpovední my a nik iný. Život je príliš krátky na to, aby sme si ho sami ničili. Nestačí hádam, že nám

ubližujú iní? Netýrajme sa teda ešte aj my. Skutočne to nemá zmysel. Ak sa vo vašom okolí nachádza človek, ktorý potrebuje pomoc a riešenie vidí v niečom takomto, neotáčajte sa mu chrbtom. Niekedy postačí aj milé slovo alebo rozhovor...

Jinji

Vpísané do očí (z rozprávania mojej babky)

Dnes som opäť išla za babkou. Veľmi rada počúvam jej životné príhody, hlavne z gymnaziálnych čias, ale aj z detstva alebo zaľúbenia sa do dedka. Tu a tam sa rozhorí, vždy s takým zápalom, a jej tmavé uhoľné oči zalejú slzy. Tu je jeden z jej príbehov - z knihy tisíc a jednej noci pamäte starých čias.

„Babka, a povedz mi ešte niečo o škole,“ dožadovala som sa sediac na malom diváne oproti babke. „O škole?“ zopakovala. „No, babka, veď ja to tak rada počúvam.“ Babka sa usmiala a začala hovoriť. „Ja som chodila na gymnázium do Piešťan, ale to nie je

to tvoje, čo je pri pošte. To bola vtedy meštianska škola. Do gymnázia som chodila, dievčatko moje, ale peši! Z Kočína som musela chodiť peši do Vrbového na vlak a potom som išla vlakom do Piešťan. Odtiaľ zas len pešo, lebo autobus po Piešťanoch bol len pre kúpeľných hostí. Chodila som do Vrbového bicyklom, ale keď mi ten Rusi ukradli, musela som chodiť peši. Na ruštine sme mali takú profesorku, volali sme ju Bábuška, lebo ona pochádzala naozaj z Ruska a veľmi rada hovorila o svojej dcére. Keď sme ju začali vychlaľovať, aká je pekná a šikovná, hneď zabudla aj na

skúšanie. Na matematike sme mali veľmi dobrého profesora, ako sa len volá... Bol vysoký, stredných rokov a mal také fúzky. Keď sme písali písomku a on povedal „ŠTOPI!“, museli klopnúť perá o lavicu a ísť ruky za chrbát. Inak bola päťka. Ach, dievčatko moje, v tých časoch, po fronte, to bolo ťažko. Čo ti budem hovoriť. Naši ma ani do školy nechceli pustiť. Po cestách sa potulovali ustupujúci vojaci. Veď aj keď sme chodili vlakom, to sme išli cez Trebatice, videla som ako naháňajú spolužiačkinho uja a veru doňho aj strelili. Ťažko to bolo, ťažko.“

Anna Elliotová

Interview s kapelou Black Apple

BLACK APPLE

Black Apple (BA) je mladá piešťanská chlapčenská kapela, hrajúca prevažne pop-punkovú hudbu. Black Apple tvoria štyria členovia, pričom dvaja z nich, basgitarista Filip Keher (1.D) a bubeník Dušan Macháč (2.D), chodia na naše gymnázium. Redakcia ich pre vás vyspovedala a rozhovor s nimi bol plný smiechu a v ovzduší panovala uvoľnená atmosféra. Dvaja mladí chalani, ktorí sa snažia preraziť v dnešnom tvrdom svete hudby, začínajú svoje rozprávania...

1. Komu napadlo založiť kapelu a aké boli vaše začiatky?

BA: Boli sme traja mladí chalani, ktorí hrávali hokej, jedného dňa sme sa rozhodli založiť kapelu. Postupne sme sa sami naučili hrať na hudobných nástrojoch. Potom sme začali skúšať na rôznych miestach. V tomto období k nám prišiel aj spevák Matin Fišer. Odohrali sme tiež pár

koncertov, to boli naše začiatky.

2. Ako sa zmenilo zloženie členov kapely od jej začiatku?

BA: Najprv sme, ako už som spomínal, boli traja. Z pôvodnej zostavy sme napríklad vymenili bubeníka za nášho terajšieho Dušana, z jeho bubnovania sme boli všetci namäkkí. Ale celkovo sa v našej kapele vystriedalo mnoho členov, odchádzali a opäť prichádzali, ale to by bolo na dlhšie. Dôležité je iba to, že v momentálnej zostave sme najspokojnejší.

3. Zaujímalo by ma, kde taká mladá kapela ako vy skúšala?

BA: Na rôznych miestach. V domoch členov kapely, ale za spomenutie stojí najmä to, že sme skúšali v pivnici nášho gymnázia. Táto pivnica je doteraz našou skúšobňou.

4. Prečo ste založili kapelu?

FK: Založili sme ju najmä preto, že

ma dosť zaujala hudba. Čiže prvý dôvod je láska k hudbe. No a ako druhý dôvod baby. (smiech)

5. Ktorí hudobníci vás inšpirovali?

BA: Zo začiatku nás ovplyvnil najmä klasický rock a potom hlavne kapely BLINK128 a SUM41.

6. Ako sa vám podarilo sklbiť školu, kapelu a súkromný život?

BA: Je to naozaj ťažké, sklbiť tieto tri veci dokopy, najmä stíhať takú náročnú školu, ako je náš gypel. Čiže tá škola je najväčší problém, ale zatiaľ to zvládame.

7. Ako vám napadol názov vašej kapely Black Apple?

BA: Názov vznikol úplnou náhodou. Jedného dňa sme sa vybrali von, a keď sme sa rozprávali o tom, ako sa volať, padlo slovo „Apple“. Povedali sme si, že by bolo dobré dať pred to nejakú farbu, tak vzniklo „Black Apple“. Tento anglický názov sme si zvolili preto, lebo sme spievali piesne s anglickým textom. Teraz ale hráme prevažne piesne so slovenským textom.

8. A na záver - aké songy prevažne tvoria váš repertoár na koncertoch a čo chystáte do budúcnosti?

BA: Doteraz sme väčšinou hrali iba covery rôznych kapiel, ale teraz sa začíname púšťať do vlastnej tvorby, máme už prvých pár piesní. Do budúcnosti... Momentálne sa ideme na pár dní zavrieť do nahrávacieho štúdia a ideme vytvoriť naše prvé EP-čko.

Katya

HEFTY SLÁVNYCH

Profesorka: „Zem vznikla pri veľkom tresku, pri tom Big Bande.“

Mgr. K. Dugátová: „Myslím si, že dobrý ťahák pomáha perfektne zopakovať učivo.“

1, Spomínate na školské časy s radosťou?

Prečo by som sa inak stala učiteľkou?!

2, Ktoré školy ste navštevovali?

Navštevovala som II. ZŠ na Rázusovej ulici (terajší Inštitút fyzioterapie, balneológie a liečebnej rehabilitácie), potom naše gymnázium a po ňom Filozofickú fakultu Univerzity Komenského – odbor angličtina a ruština. Chcela som síce študovať odbor angličtina a nemčina, ale 2 západné jazyky sa vtedy študovať nedali.

3, Aká ste boli žiačka?

Dobrá, ale pojmom „dobrá žiačka“ myslím seba ako žiačku s dobrými známami. Dnes ako už staršia učiteľka vnímam dobrého žiaka ako toho, ktorý spolupracuje na hodinách a má vôľu učiť sa.

4, Robili ste si vždy domáce úlohy?

Myslím, že áno. Nespomínam si na ne ako na nejakú záťaž. Myslím si však, že sme ich mali asi menej ako dnešní študenti (súdiac podľa toho, koľko dávam študentom domácich úloh ja).

5, Použili ste niekedy ťahák?

Nespomínam si. Asi som bola lenivá si ho urobiť. Dnes ako pedagóg si myslím, že dobrý ťahák pomáha perfektne zopakovať učivo. Preto keby som zobrala študentovi ťahák pred písomkou, keď ho ešte nestihol použiť, nepotrešala by som ho.

6, Chodili ste niekedy „poza školu“?

Jedine ak by sa pojmom „poza školu“ myslelo doslovne ísť za školskú budovu. Inak nie. V princípe som rada chodila do školy.

7, Z čoho ste dostali svoju prvú pätku?

Za nepresnú definíciu z fyziky na základnej škole. Na našom gymnázium som prvú pätku dostala

od p. prof. Hasayovej z ruštiny, keď som síce zvládla život a dielo dvoch budovateľských spisovateľov, ale pomýlila som si ich mená.

8, Ktorý predmet bol váš najobľúbenejší?

Keďže som jazykárka, jazyky som mala vždy rada. Na gymnázium som chcela pokračovať v nemčine, ktorú som sa učila súkromne od mojich ôsmich rokov. Prekazil mi to vtedajší pán zástupca a súčasný angličtinár, ktorý nás dal celú triedu nastúpiť a každému druhému študentovi kázal vystúpiť z radu. Z nich bola následne vytvorená skupina angličtinárov. Znie to paradoxne, ale o angličtinu vtedy nebol taký veľký záujem ako

dnes. Dnes som mu za to vďačná. Nebol to inak pre mňa problém, lebo od 7. triedy som sa učila súkromne aj angličtinu.

9, Navštevovali ste po škole aj nejaké krúžky?

Po škole som navštevovala športový a cez víkend turistický krúžok.

10, Našli ste si medzi spolužiakmi aj študentskú lásku?

Skôr on si našiel mňa. Na 10-dňovom lyžiarskom ako tretíak druháčku, takže som bola patrične hrdá, ale naša „láska“ rýchlo vyprchala. Bol to len románik, nie vzťah.

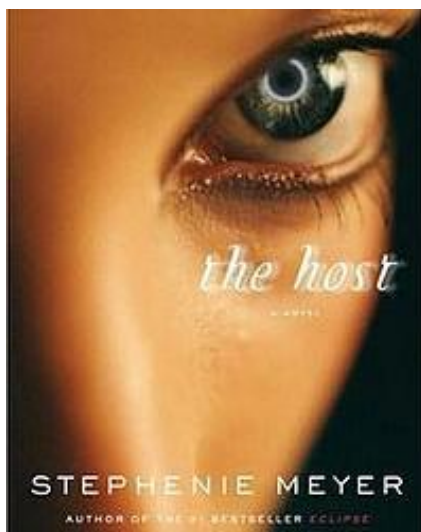
Viktor

Stephanie Meyerová - Hostiteľ

Boli dvaja, a zrazu je tu tretí človek, nový duch, celistvý, završený, ako ho ľudské ruky nedokážu vytvoriť; nová **myseľ** aj nová láska, až je to strašné... A niet nič vznešenejšie na svete! (Fiodor Michajlovič Dostojevskij)

Citát v celej svojej plnosti vyjadruje podstatu tohto románu a hoci nie som fanúšikom literatúry, v ktorej vystupujú mimozemšťania, knihu som otvárala s veľkým očakávaním. Najmä kvôli samotnej autorke, ktorú som poznala len zo ságy Súmrak, a hneď ako vyšla jej prvotina určená dospelým čitateľom, vedela som, že si ju musím prečítať. Bola som zvedavá, ako si s námetom poradila. Musím priznať, že spočiatku kniha uvádza čitateľa do deja trochu chaotickým

spôsobom, ja sama som musela vynaložiť veľké úsilie, aby som sa nestratila. Keď sa zorientujete, po

prvých stránkach vás to celé pohltí. Ako sme už u Meyerovej zvyknutí, ladnosť reči a bystrosť slova vás bude držať v bdení až do neskorých

večerných alebo skôr skorých ranných hodín. Narušiteľské duše, Pútnička, kryotanky, mená ako Brodísahlbokýmivodami ... to všetko bolo prepracované doslova až do špiku kosti. S každou otočenou stránkou budete stále viac a viac žasnúť nad autorkinou predstavivosťou. Jediné, čo ma sklamalo, bol záver, ale to už nech posúdi každý sám ☺. Román to bol krásny, nenúteným spôsobom vo mne prebudil súcitiť, radosť aj hnev a veru nie raz som sa pristihla, ako sa mi slza kotúľa dolu lícom. Nie náhodou sa Meyerová sa považuje za jednu z najpodmaňujúcejších autoriek súčasnosti.

PS: Odporúčam ju aj zarytým odporcom Súmraku.

Rodžer

Twilight sága - Úsvit 1. časť (2011)

„Twilight - film o dievčati, ktoré si nevedelo vybrať medzi nekrofiliou a zoofiliou“- anonym z facebooku.

Ako sa zdá, v tejto časti si Bella konečne vybrala. A moje hodnotenie? Sledovanie tohto filmu mohlo byť pohromou, ale, našťastie, existuje možnosť 4-násobnej rýchlosti pretáčania filmu na notebooku, ktorá mi pomohla v nudných pasážach. Inak by hrozilo, ako pri poslednej časti, že

by som jednoducho zaspala. Na môj vkus tam boli zbytočné hodinové zábery tmavého nočného lesa. V niektorých momentoch som mala problém rozoznať, či to, čo sa v tme mihlo, je vlkolak, upír alebo strom vejúci vo vetre... K hereckým výkonom sa radšej nechcem vyjadrovať. Ale poviem, že Pattison a Steward by mali uvažovať o zmene povolania a Lautner by mohol robiť maximálne reklamu na zubnú pastu. Čo sa týka asi najviac v médiách spomínanej pasáže - pôrodu, mám čo vytknúť. Bolo to nechutné. Ešte aj osvetlenie a frekvencia mihania svetla a tmy bola mierne desivá. Ani sa nečudujem, prečo v kinách kolabovali ľudia. Mne tiež prišlo zle. S knižnou predlohou to, žiaľ (alebo našťastie?), porovnať nemôžem, pretože po zhliadnutí prvého filmu sa mi táto sága

takpovediac znechutila. Aké je percentuálne hodnotenie? Myslím, že na všetko, čo som povedala, je až veľmi dobré. Dúfam len, že po tomto článku si ma pred školou nepočkajú nadšenci tejto ságy. Snažila som sa ponúknuť nezávislý názor.

Moje hodnotenie: 45%

Jinji

Adele - 21

Britská speváčka vydala, síce ešte pred pár mesiacmi, svoj druhý album 21. Keď som si ho našla pod

stromčekom, od radosti som vrieskala ako malé dieťa =D. Podľa môjho názoru Adele zaplátať dieru v hudobnom priemysle, ktorý nevyhnutne potreboval serióznou interpretku kvalitného popu. Popri všetkých tých okukaných speváčkach je príjemným spestrením na hudobnej scéne. Čo sa týka albumu, obsahuje celkovo 11 skladieb. Číslo jeden je Rolling in the deep a zoznam ukončuje Someone like you. Okrem dvoch už spomínaných ma najviac oslovili ešte Rumour has it a Set fire to the

rain. Samozrejme, ani ostatné nie sú zlé. Práve naopak. Každá jedna skladba je precítená a nabitá emóciami. Hoci sa nájdu aj príliš precítené a ťahavé, ktoré nepatria k ľahko zapamätateľným. Za zmienku ešte stojí booklet. Fotky, ktoré obsahuje, vyzerajú prirodzene a nepripomínajú nasilu fotené čudá, na aké sme zvyknutí pri iných albumoch. Obal je čierno-biely, ale zaujať dokáže.

Moje hodnotenie: 85%

Jinji

LOL

Pod skratkou LOL sa skrýva strategická hra s prvkami RPG – League of Legends.

Z názvu, ktorý v preklade znamená „liga legend“, vyplýva, že sa v nej objavujú hrdinovia (legendy), ktorí tu zohrajú hlavnú úlohu. A veru to tak aj je. Hrdinovia proti sebe bojujú a využívajú pri tom všetky svoje schopnosti, ktoré im boli „dané“. Každý hrdina má svoj vlastný príbeh, z ktorého sa hráč dozvedá o jeho minulosti, prípadne o tom, ako získal svoje schopnosti.

Hra má viac variantov. V tej najznámejšej majú oba tímy po max. 5 hráčov jediný cieľ, a to zničiť súperovi „Nexus“. To je hlavná budova, ktorá sa nachádza v základnej oblasti oboch tímov. Sú tu i obliehacie vežičky tzv. „turrets“ a obchod. Základné oblasti sa nachádzajú na začiatkoch mapy oproti sebe. Mapu tvorí prírodné

prostredie predelené tromi hlavnými cestami.

Pred začatím hry si hráč zvolí hrdinu z danej ponuky. Základ tvorí desať voľných hrdinov, ktorí sa každý týždeň obmieňajú. Dajú sa dokúpiť za body, tzv. „influencepoints“, ktoré sa získavajú za výhru aj prehru.

Každý hrdina má aj svoje tzv. „skins“, voľne preložené prevedenia, a tie sa tiež kupujú za body. Tieto má hráč iba ak si ich kúpi za reálne peniaze.

Počas hry môže hráč hrdinovi kupovať vybavenie, čím ho vylepšuje. Proti nepriateľovi

používa tzv. „skills“, teda schopnosti resp. útoky daného hrdinu. Maximálna úroveň, ktorá sa dá v hre dosiahnuť, je osemnásť.

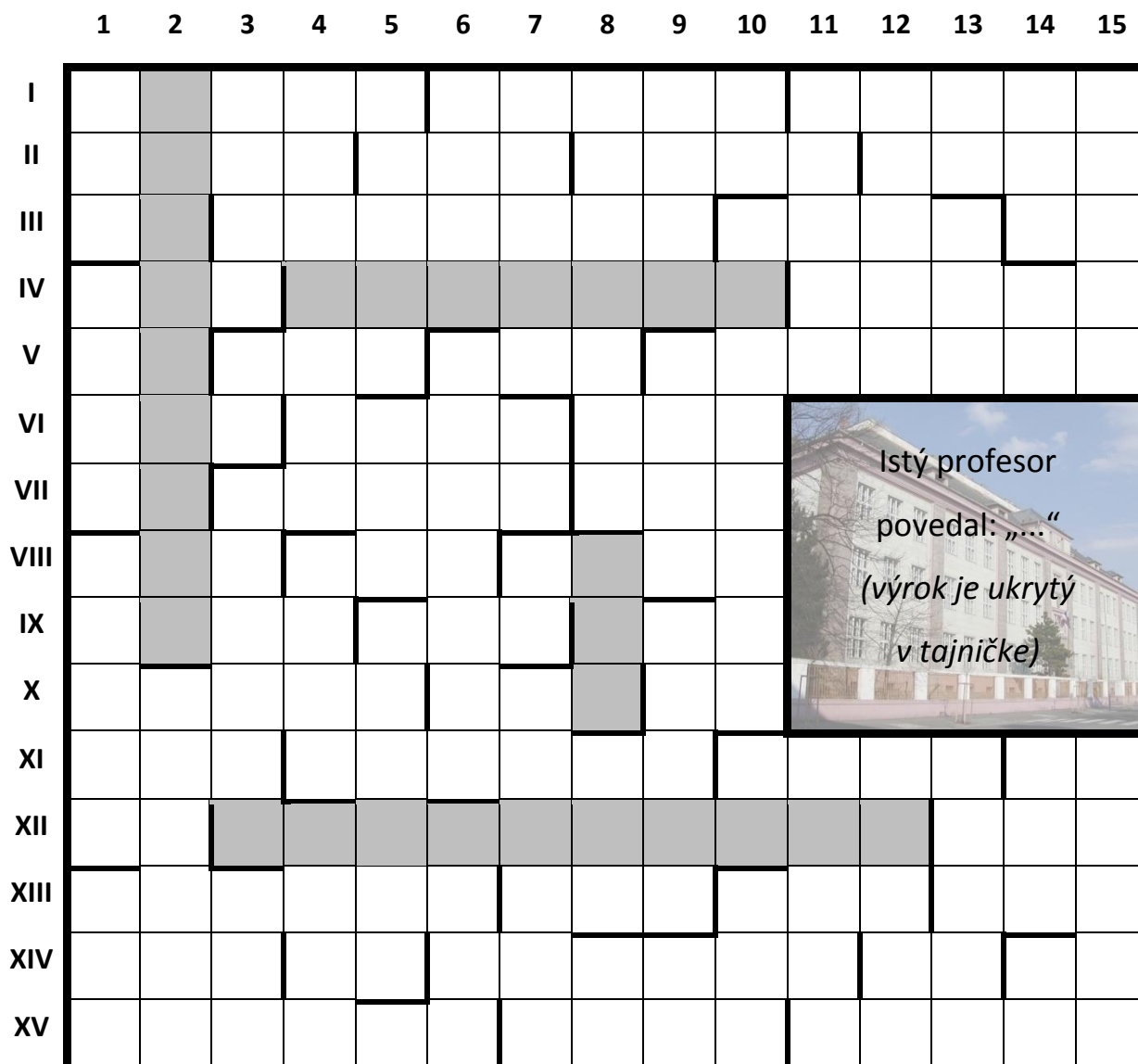
Pred aj počas hry môžu hráči medzi sebou komunikovať prostredníctvom chatu. Ak tím už vopred vie, že hru prehrá, môže ju vzdať a ušetriť čas. Predtým v tíme musí prebehnúť hlasovanie.

Hra vyžaduje pripojenie na internet, pretože si hráč musí na oficiálnej stránke vytvoriť konto. Je vhodná na odreagovanie po dlhých školských dňoch i na hranie len tak z nudy.

Barusha

Doplňovačka

Vodorovne

- I) dlhý úzky morský záliv • záhradná besiedka • tlač (po angl.)
 II) prvá časť slov s významom vzduch • Európsky vzdelávací inštitút (skr.)
 • starorímsky boh lásky • oválna krivka
 III) televízna spoločnosť Bulharska • talianske mužské meno (Adrián) • dni (po angl.) • Malacky (EČV)
 IV) 545 rímskymi číslicami • **2. ČASŤ TAJNIČKY** • mužské meno (25.7.)
 V) obyvateľ Írska • píš (po česky) • ovláda, pozná • slama na podstielanie
 VI) Riaditeľstvo diaľkových telekomunikácií (skr.) • spracovaný kaučuk • matka Romula a Rema
 VII) české mesto • americká prériová šelma • znak mesta
 VIII) kórejská automobilka • syn (po angl.) • opak pravej
 IX) časová jednotka hudobného rytmu • Dental Trade Alliance (skr.) • kilohertz (zn.)
 X) neodišiel, zotrval • orgán sluchu • latinská dvojhĺska
 XI) Slovenská technická univerzita (skr.) • ohrievač vody • pár (po nem.) • decibel (zn.)
 XII) dvojhĺska • **4. ČASŤ TAJNIČKY** • označenie veľkosti batérií
 XIII) mikronézsky ostrov • trhá, ničí (kniž.) • boh (po tal.) • blbec
 XIV) Kiribati (MPZ) • Open Office (skr.) • zábavný podnik • voltampér (zn.)
 • podmienková spojka, keď
 XV) Medzinárodná organizácia pre výchovu, vedu a kultúru
 • nádoba • značka nákladného automobilu vyrábaného v Kopřivnici

Zvislo

- 1) značka zámkov • diera (po česky) • niekto • japonské sídlo
 2) **1. ČASŤ TAJNIČKY** • ruský diktátor
 3) pracoval s pluhom • platina (zn.) • suchomilná ostnatá rastlina • íšť (po lat.)
 4) španielske mužské meno • nemecká dĺžková miera • ktosi (bás.)
 5) lavica na trestanie bitím používaná v minulosti • strýko • dlho (po česky) • coulomb (zn.)
 6) nákladné autá (zn.) • vmontovaním vsuň • model auta Daewoo
 7) nalievali • astát (zn.) • hľa, aha, pozri • zlúčenina chlóru
 8) plytké kuchynské nádoby • **3. ČASŤ TAJNIČKY** • evidentné číslo vozidla (skr.) • písmeno gréckej abecedy (p)
 9) nórske sídlo • podanie v tenise • kasína • Kresťanské zbory (skr.)
 10) oxidu dusnatý (zn.) • vnútorne organizovaný súbor informácií, údajov, dát • Prešov (EČV) • duá (po česky)
 11) želá • značka vrtáčiek
 12) kráľovský (po angl.) • patriaci Aťovi
 13) elektrónvolt (zn.) • lyže (po nem.) • zrážka z ceny tovaru
 14) opustený • ultraviolet (skr.) • daroval • argón (zn.)
 15) nie silno • stará mama, starká

Pomôcky: ÁMOT, ASIST, BT, DIO, EA, FAB, IRE, KIR, OKU, OLITHI, RABAT, STAB, TICO

Klon (pokr.)

„Ste pripravená?“ zo snívania ma vytrhol doktor. „Myslím, že áno.“ povedala som neisto. No keď ma sestra chytila za ruku, moja neistota sa vyparila. „Ty to zvládneš, sestrička! Ja ti verím a som stále pri tebe. Raz zavrieš oči a keď ich otvoríš, už bude po všetkom,“ uisťovala ma Ema. Zazneli dlho očakávané slová: „Začíname.“

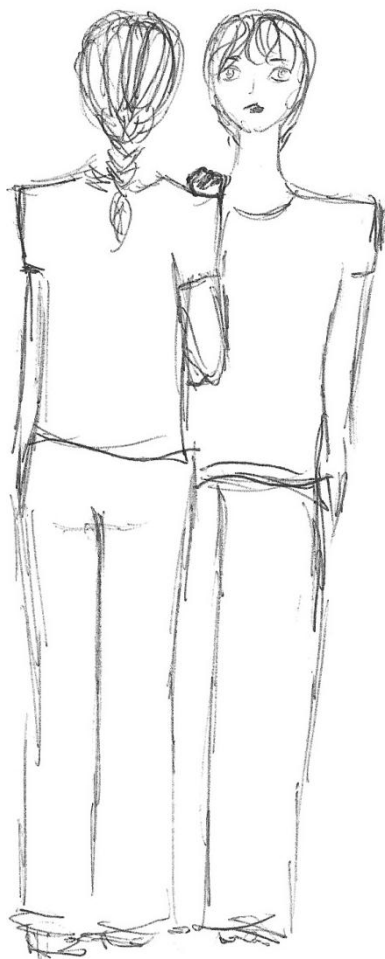
Prístroj, ktorý vyzeral ako dve kabínky na prezliekanie, sa rozsvietil a začal sa jemne triasť. Nevieam, či som sa netriasla viac ako ten stroj, no spomenula som si na sestrine slová, zhlboka sa nadýchla a vydýchla. Zrazu som sa začala cítiť zvlášť. Akoby cezo mňa prechádzala nejaká pulzujúca energia. Akoby moje srdce tíklo dvakrát.

Dokonca to začínalo byť príjemné. Ako sen, z ktorého sa už nechcem prebudiť. No raz sa musí všetko skončiť.

Otvorila som oči, pozrela na sestru, ktorá mala vypleštené oči na niečo vedľa mňa. So strachom som sa pozrela vedľa seba a zrazu mi padla sánka. Videla som seba. Ako keď sa ráno pred odchodom do práce pozerám do zrkadla. Až na to, že toto bolo skutočné. Bola som to naozaj ja. Keď zo mňa dali dole tú prilbu, vstala som a pozrela zoči-voči svojmu klonu. Nemohla som sa naň dlho pozeráť, pretože ho museli chrániť pred mojimi baktériami v tele. Obliekli ho do ochranného obleku a začali robiť nejaké testy.

Vrátila som sa do svojej izby. O pár minút som videla samu seba, ako vchádzam. Bol to zvláštny pocit. Chvíľu sme sa na seba mlčky pozerali. Potom sa ma klon spýtal: „Kvôli tebe som na tomto svete?“ Nevedela som, čo mám povedať. „Je pravda, že tu dlho neostanem? Chcu ma iba využiť, však?“ povedal vyrovnané.

Začala som s ním komunikovať: „Áno. Si tu kvôli mne. Ja som tá, ktorá ťa využije. Ale iba preto, aby som si zachránila život.“ „Tak ho radšej vezmeš mne. Mám pravdu?“ nečakane povedal. Ani ja by som sa s tým nevyrovnala. Sme si podobné viac, ako som si myslela. „A mám nejakú inú možnosť? Ty vieš, že

nie,“ vysvetľovala som mu okolnosti. „Ja viem. Nie je to ľahké. Myslíš, že len tak zo zábavy beriem ľuďom ich životy? Tak to si na omyl.“ „To sa ti povie. Veď ty nie si tá, čo oň príde. Ale aj tak máš pravdu. Iná možnosť tu nie je,“ vzdychol si. „Každý z nás má nejaké poslanie. Ty musíš žiť a ja musím zomrieť.“ Nikdy som si nemyslela, že sa ocitnem v takejto situácii. Zrazu si nie som istá, či to mám naozaj urobiť. Veď všetci by sme mali mať právo žiť. Za tým si stojím. A teraz to mám akože ignorovať?

„Klon Deborah, poďte so mnou. Musíme vám ešte pred zákrokom spraviť nejaké testy,“ povedal primár, ktorý stál medzi dverami. Pred odchodom klon povedal: „Už sa asi neuvidíme. Som ti vďačná za tých pár minút na svete. Bol to dobrý pocit. Prajem ti úspešný život. Zbohom!“ Keď odišli, rozplakala som sa. Nevydržala som ten tlak. Ja ho jednoducho nemôžem nechať zomrieť! Veď to nie je spravodlivé!

„Pripravíme vás na zákrok, slečna Deborah. Musíme to spraviť čo najrýchlejšie, pretože vírus už napadol i pečeň,“ oznámil mi primár. Po chvíli uvažovania som mu povedala: „Nie! Ja to nechcem urobiť. Vymyslíte nejaké iné riešenie!“ „Ale, slečna Deborah! To nemyslíte vážne! Už nemáte veľa času. A okrem toho, nič iné vás zachrániť nemôže,“ presviedčal ma primár. „Chcem hovoriť s klonom. Potom vám poviem, ako som sa rozhodla,“ trvala som na svojom.

Prišiel klon. „Povedali mi, že chceš so mnou hovoriť. O čo ide?“ pokojne začal rozhovor. Ja som to nevydržala a znova som sa rozplakala. Pozrel na mňa a povedal: „Plačeš kvôli mne? To nerob!“ Prekvapene som na neho pozrela a usmrkano povedala: „Myslela som si, že sa cez to prenesiem. Ale žiť s pocitom, že niekto zomrel kvôli mne, to nedokážem.“ „Ja to nerobím kvôli tebe, ale kvôli niekoľkým miliónom ľudí. A ty tiež.“

Bez teba nikto nevymyslí, ako odstrániť ten vírus. Ty musíš žiť a zachrániť tých ľudí. No tak! Spravme to pre nich!“ povedala odhodlane. Utrkla som si slzy a dodala: Máš pravdu. Stále som myslela iba na seba. Naozaj by som mala žiť. Nechcem nechať zomierať nevinných ľudí.“

„Ako ste sa rozhodli, slečna Deborah?“ spýtal sa primár, keď

prišiel. Ja som sebavedome povedala: „ Môžeme začať.“ Pousmiala som sa na klon a ten mi to vrátil.

Ležali sme vedľa seba na operačných stoloch a držali sa za ruku. Bohužiaľ, museli sme sa pustiť, pretože dali medzi nás stenu. Pred sebou som mala iba plachtu. Nevidela som, čo mi robia, ani čo robia klonu. Nepodali mi žiadnu anestéziu. Aj tak som cítila

iba zvláštny pocit v bruchu. Ani som si neuvedomila, že medicína tak veľmi pokročila. Nebol to dlhý zákrok. Približne o desať minút bolo po všetkom. Mňa odviezli do izby a klon som už nevidela.

Po troch týždňoch som sa konečne dočkala. Pustili ma domov. Viac než dva týždne som ešte musela odpočívať, no aspoň to bolo doma. Asi po mesiaci som nastúpila znova do práce. Spolu

s doktorom Levinským sme začali znova pracovať na X94. Robili sme všetko, čo bolo v našich silách. Nakoniec sa to aj vyplatilo. Vymysleli sme špeciálny plyn ktorý odstránil X94 z ovzdušia. Získali sme za to mnoho ocenení, pochvál i uznání. No najviac ma potešilo, že som to mohla všetko prežiť. A to len vďaka sebe. Som veľmi rada, že som mohla spoznať samu seba.

Barusha

Prízemie

Svoje dvere musia mať aj rúry na toaletách...

Táto kovová závora bola na dverách dievčenských toaliet na prízemí pokazená už odnepamäti...

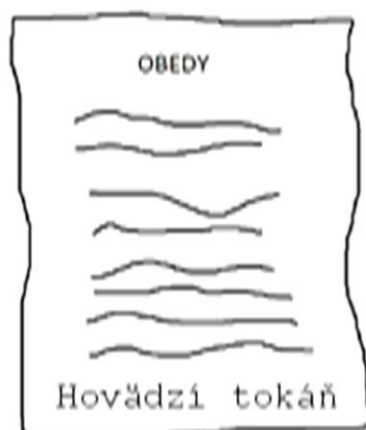
Pokiaľ nechcete zbytočne míňať drahocenné peniaze v školskom bufete, ako alternatívu desiaty vám ponúkame suchý rožok pripevnený špendlíkom na nástenke na prízemí.

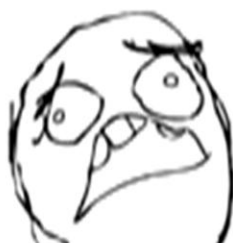
Ľudia sa boja umyť si ruky v takomto „umývadle“. Našťastie, už čoskoro budú minulosťou.

redakcia

Komix

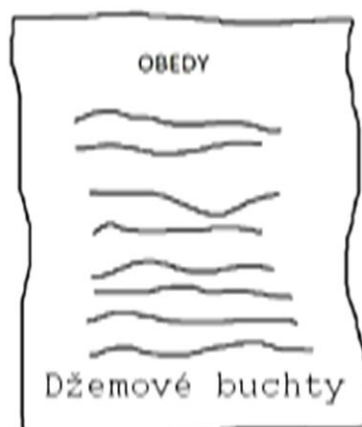
le ja

le kuchárka

FFFFFFF
FFFFFFF
FFFFFFF
FFFUU
UUUU
UUUU
UUUU
UUUU
UUUU-

FFFFFFF
FFFFFFF
FFFFFFF
FFFUU
UUUU
UUUU
UUUU
UUUU
UUUU-

